

Latið tykkum ikki rúsa í óvit av nýggja sjóngrinum

Sigla ella ikki sigla verður ikki hin mest átrokandi spurningurin um nøkur ár, um so verður, at tann flokkur ið stakk sitt egnu landstýrið í bakið, fær viðhald frá fólkinum til valið. Hetta verður tó ikki væntandi, eftirsum tað er hvørjum mannsbarni greitt, at hettar bráðliga hamskiðtið teirra einars er ætla einstøkum »privatum« til lótuvinning; at hettar kann vera við til at koyra samfelagið á bláman, nerver teir ikki. Hetta skal ikki skjiljast soleiðis, at teir eru nýtilig verja fyri føroysku tjóðina — langt frá mær at geva teimum hettar skotsmál.

Sjálvsagt vilja politikarar, ið hava varðveitt eitt vet av mann-sæmiligheit í politikki, ikki vera í longur.

Hvat teimum politisku kannustoyparunum, ið savnast undir navninum Framburðs- og fiskivinnuflokkurin, viðvíkur, kunna tit, ið hava verið við til at leitt samfelagið so væl áleiðis, sum t.d. frá valinum í 58, og í hesum royndum ikki hava mist málið úr eygsjón, uttan mun til flokks tilnýti, i

gera annað enn at venda hesum nýggja veruleikafjara stemmingspolitikk-inum bakið.

Finnur kapitalistafylkingin og hennara likasinn-aða afturhald saman við teim veruleikafjaru politikarunum, verður spurningurin ikki, um tað skal siglast ella ikki, men um at sleppa at liva ella ana. Tá høvdu teir, sum skaka sær undan øllum hugsandi samfelagsskyldum, harimillum skatti, kunna liva uppaftur betur.

Ein skuldi haft rætt at vóna, at javnaðarhugsjónin, sum hesi seinastu árinu hevur virkað fyri samfelagsbatum, sum fáur hugsaði møguleg, eisini átti at havað megnað at gera hesa skrivning óneyðuga. Men ásannst má, at slíkar vónir eru ov bjartskygðar, orsakað av áralongum semjupolitikki við flokkar uttan framtakshuga. Hugsjónin er tibatir ikki minni vaksin av hesum og vil framvegis vera okkara besta og sannasta amboð, líkamikið hvørjir samfelagstrupuleikarnir eru.

Tað er óhugnaliga lætt at imynda sær, hvussu hettar samfelag hevði sær

út, um javnaðarhugsjónin ikki hevði vunnið sær innivist í samfelagsfyrirsitingini frá 1958 og fram-eftir. Standurin hevði verið syndarligur — eitt lamið fólk, kanska við hugsjónum í tí stilla, men uttan politiskan møguleika og figgjarliga orku til livsneyðugar ábøtur. Í fragasta føri hevði standurin verið sum í fimtiárunum, tá vit hóast innistandandi »gullach-milliónir« og yvirskot á gjaldsjaðnváginum livdu í fátækradømi, ikki bert samanbórið við tey uppbyggjartiltøk, sum javnaðarstjórnir kring okkum longu tá vóru komnar væl áleiðis við.

Hjá okkum var hesin vána standur eingin beinleiðis avleiðing av fólksins vilja og tørvi, men úrslit av illvilja teirra ráandi mótvegis tiltøkum, sum kanska við at vera arbeiddskapandi kundu borið í sær tann vanda, at verka- og tænastrupuleikar kundu dittað sær at hugsað, at tey eisini áttu eitt pláss í samfelagnum.

Her verður kanska gingið onkrum av teimum tá leiðandi sambands- og

Gisleyg Bonde
valeyvi
í Suðurstreymoy

sjálvstýrismonnum ov nær, tí summu tiltøk teirra tola gott og væl dagsins ljós, men tað stendur fast, at hin herjandi figgjar- og lögupolitikkur var vanvirding av fólkinum.

Gloymi ikki, at tá var onki hall á gjaldsjaðnvánum, men tá var heldur ikki livligt her á landi, og ein stór landsinntøkukelda tá var frá verkamannalønnum uttanlands!

Føroya fólk, latið tykk-um ikki rúsa í óvit av nýggja sjóngrinum, men visi trúskap móti tí byrjaða verkið, ið er sprottið av javnaðarhugsjónini!

Martin Djurhuus
valeyvi
í Suðurstreymoy

maning, tí er umráðandi, at nýggj arbeidsplass mugu koma á landi, fyrri tey arbeidsplass, vit missa á sjónum, um arbeiði skal vera til allar hendur. Á hesum umráði er nógv hent, men enn er ikki komi á mál. Ein høvuðstreitt fyrri idnaði, eru góðir figgingarmøguleikar og tí er neyðugt við landsbanka sum so við og við kann fara undir ein part av vanligu bankavirkseminum.

Javnaðarflokkurin arbeiðir og vil stóðugt arbeiða fyrri, at samfelagið gongur á odda á figgjarliga, vinnuliga, búnaðarliga og á annan hátt og tekur tey stig, ið neyðugt eru fyrri at náa málum: størst møguleg framleiðsla og rættvist byti av ágóðanum.

Veruleikin er jú tann, at okkara stóðugt betur útgjörði fiskifloti fiskar á einum avmarkaðum øki, við stóðugt minkandi

Veljarar! uttan tín stuðul sleppa vit ikki til verka

Komin er dagurin, har alt hevur snúð seg um nú í nógvur vikur, bløð og útvarp á tremur við greinum og roðum og fundir kring landið.

Dagurin, har veljarin við síni atkvøðugreiðslu kemur við dómnum, hvørvitt stýrt hevur verið væl ella ikki.

Veljari, lesur tú hetta, áðrenn tú fert á val, so minnst til, at veruleikin kann ikki reingjast.

Veruleikin, sum visir alt, javnaðarflokkurin hevur verið við at gjørt fyrri at uppbyggt og útbyggt samfelag okkara á øllum økjum.

Einaferð skirdu teir okkum uppskotsflokkinn og flentu at okkum, tí vit ikki vóru mentir at fáa hesi uppskot samtykt, og hvi vóru vit ikki tað, jú, orsøkin var, at vit vóru ov fáir á tingi, og hin parturin av tingmanningini púra uttan ans fyrri tí verunliga livinum.

Men so við og við gjørdist tingmannamál okkara størri. Og uppskotini gjørdust tann veruleiki, sum gerandisdagur okkara ber prógv um.

Tó nógv liggur á lani, og nógv má betrast um, soleiðis vil altíð vera í einum livandi samfelag.

Veljari, gev okkum møguleikan aftur at fara til arbeiðis. Javnaðarflokkurin egnar seg ikki at sita í andstöðu, vit eru

Jona Henriksen
valeyvi
í Suðurstreymoy

alt ov virkin. Vit eru ikki bangin at taka ábyrgdina ei heldur at ganga nýggjar, óroyndar leiðir og troyta allar møguleikar, tjóðini at bata.

Men ikki er altíð lætt at arbeiða saman við øðrum flokkum, tí góði veljari, set flokkinn enn sterkari inn á ting, so vilt tú geva okkum enn betri møguleikar at loysa og betra um tey mál, ið eru tini.

Veljari, uttan stuðul tín fáa vit ikki møguleikan at fara til verka.

Veljari, gev okkum 4 ár, og tú skalt siggja, at tey vilja verða arbeiddar av sonnum, landi og fólki at gagni.

Gott val.

Smáidnaðurin einasta gongda leið innan bygdamenning

Í virkisskrá Føroya Javnaðarfloks verður asgt, at annar idnaður enn fiskivinna, verður sett á stovn á landsgrundarlagi, men fólk sum hevur hegni og á-ræði, og sum vilja royna nýggjar leiðir, kunnu fáa lagalig lán og studning.

Landið virkar áhaldandi við útbyggjarsætlanum til tess at skapa øktar virkismøguleikar. Størri og smærri idnaðarvirkir verða sett á stovn, ikki bert á stórplássum, men eisini á bygdunum. Um neyðugt tekur landið stig ril hesa bygging.

Tað má vera øllum greitt, hvønn týðning smáidnaður og heimaidnaður t.d. av slíkum slag kann hava, um talan skal verða um nakra bygdamenning í Føroyum. At fáa heimaidnaðin á fótur kostar, men kostnaðurin

er bert ein viðfánur av teimum ilögum, sum t.d. verða settar í fiskivinnu-idnaðin. Vit eiga at minnst til, at í nógvum smærri bygdum kann verða trupult at fara undir nýggj framleiðsluskapandi virkir vegna tærvandi figgjan, og eiga vit ikki at forða, men heldur hjálpa teimum.

Føroyski heimaidnaðurin hevur higartil stórt sæð verið avmarkaður til tilvirkan av bundnum vörum. Skal heimaidnaðurin innan hetta øki ikki gerast ein viðfánur er neyðugt, at okkurt munagott verður gjørt. Sambært idnaðarálitið er fyrst og fremst neyðugt við einari skipan, ið fevnir um framleiðslu, dygdarmeting, keyp, sølu og útflutning.

Viðvíkjandi bygdamenning er smáidnaður

ofta einasta gongda leið. Bæði samferðsla og arbeidsplass eru grundarlag fyrri trivnaði á bygdunum, og skulu vit sleppa undan at miðsavna fólk ið á nær-um fáum stórplássum, má smáidnaðurin stuðlast miðvist.

Síðani idnaðarkreppur fóru at taka seg upp fyrst í 1970, hava okkara grannalond ásannað, at neyðugt er at leggja munandi størri dent á smáidnaðin. Í idnaðarálitinum verður sagt, at umleið 70% av idnaðarhandverks- og tænastrupuleikar okkara hava minni enn 5 fólk í arbeiði, og fevna hesi virki um umleið 20% av vinnandi fólkinum.

Veruleikin er jú tann, at okkara stóðugt betur útgjörði fiskifloti fiskar á einum avmarkaðum øki, við stóðugt minkandi

*Javnaðarflokkurin hevur víst tær álit —
vísið tygum Javnaðarflokkinum álit!*

